

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt X. Ebroini postremi furores. Eiusdem mors infelicissima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

CAPVT X.

*[Ebroïni postremi furores. Eiusdem
mors infelicissima.]*

*Ebroi-
nus seip-
so dete-
rior.*

TOTVM iam septennium abierat,
ex quo, Episcopatu per sum-
mam iniuriam pulsus LAMBERTVS,
Stabuleti vitam egerat priuatam, &
procul hominũ tumultu, cælestem
cum Angelis consuetudinem ha-
buerat. Interea impius Ebroïnus,
cuius furore id facinus patratũ fue-
rat, semper sibi similis, vel potius
quotidie seipso deterior, pergebat
læuire, & in eos omnes grassari, qui
quoque modo eius se insanix oppo-
nerent. Ii sanè rari erant, quòd & po-
tentiã plurimum valebat; & quòd
supplicia, si quos vicisset, non huma-
no modo, sed rabiosa instar beluæ,
sumebat.

Martinus tamen Dux, & Pipinus,
cognomine Herstallus, Ansigisi fi-
lius, qui Vulfraldo Duce mortuo, in
Austra-

Austrasiâ rerum potiebantur, contracto exercitu, in eum ducunt. Prælium committitur in loco, cui Locofico vocabulum. Cecidere vtriusque magnus armatorum numerus: victoria tamen ab Ebroino stetit, sed cruenta: Martinus, atque Pipinus fugâ elabuntur. Sed Martinus, cum se obiectis vallis munivisset, invitatus ab Ebroino è munimento prodit, & cum suis fide barbarico ritu violatâ, crudeliter obtruncatur. Elatus successu Ebroinus, deteriora voluebat animo, cum DEVS, tot scelerum vindex, & tot innocentum, ab eo per summâ iniuriam necatorum: tot etiam miseram adhuc vitam trahentium (in quibus noster LAMBERTVS) precibus, & gemitibus excitatus, zelo suo, tamquam loricâ, armatus, vindictam parat.

Ermenfridus quidam erat inter Franciæ Dynastas, cui, vt tot alijs, Ebroinus necem inferre moliebatur. Quo ille consilio comperto, oc-

E cupat

*Is armis
appetit
tur.*

*ac pri
mum
victor
trium
phat.*

Et sanis

cupat facinus. Nam fortissimis atque amicissimis sibi adiunctis, nocte intempestâ Ebroinum nihil minus expectantē aggreditur, & nequicquam resistere parantem vitâ deuoluit. Hunc tandem exitum noctu reperit, qui acerbissimâ noctem bellorum, rapinarum, cædium, & omne genus cladum, tanto tempore Regno Galliæ imposuerat. Ipse igitur & in æternam noctem lumina clausit, & super hoc, tenebris exterioribus, nullâ vnquam lucis vicissitudine, additus est. Audi rem stupendam.

Tot inter Ebroini scelera, vnum illud fuit. Eructat ille multis Sanctis viris oculos. Ex quibus vnus quidam in Insulâ Lugdunensi, quam Barbaram dicunt, Solis huius lumine orbis, æternam melioris Solis lucem, tot malis solatium, animo assiduus contemplabatur, diuinis commentationibus addictus. Euenit ergo, vt, cum profundâ nocte, calidas ad DEVM preces funderet, nauis fluctus sulcantis,

rum vi-
elus ca-
dit;

tis, strepitum auribus acciperet, remis magnâ brachiorum contétione æquor fulcantibus. Ausus ille rogare, quonam id nauigium cursus dirigeret. Atque pro responso audit, Ebroinum, pro tot sceleribus ad Olam Vulcaniam, DEO ultore, damnatum, cò deportari.

*Et olla
Vulcania
in mare
mergitur.*

CAPVT XI.

S. LAMBERTVS *Episcopatus Tungrensis curam postliminiò capessit.*

TRANQVILLATIS per Ebroini mortem, Gallix rebus, mutata ilicò terrarum, hominumque facies est: ora omnium metu clausa, liberè iam aperiebátur; & de pietate, atque Religione loqui, olim crimen; iam voluptas erat. Vt aqua per vim cataractis coërcita, ijs sublati, violentius erumpit. Episcopi, alijque homines sacri, qui metu, dirisque aliorum exemplis, atque supplicijs absterriti, vix occultarum litterarũ furto inter

*Gallie
libertas
postliminiò
reddita.*